YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
29 päivänä maaliskuuta 1979 *

Asiassa 113/77,

NTN Toyo Bearing Company, Ltd, Osaka (Japani),

NTN Bearings - GKN Ltd, Burntwood (Yhdistynyt kuningaskunta),

NTN Wälzlager (Europa) GmbH, Erkrath-Unterfeldhaus (Saksan liittotasavalta)

ja

NTN Sidag, Schweighouse (Ranska),

joita edustavat asianajajat W. Stoecker ja Malte Sprenger, Düsseldorf, Freiburg-im-Breisgaun yliopiston oikeustieteen professori Werner von Simson ja barrister Martin von Simson, Middle Temple, Lontoo, prosessiosoite Luxemburgissa c/o asianajaja Claude Penning, 43 avenue du Dix-Septembre,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen neuvosto, asiamiehenään H.-J. Lambers, neuvonantajinaan Francis Patrick Neill, QC, Gray's Inn, barrister Mark Waller, Gray's Inn, ja solicitor Lawrence Collins, asianajotoimisto Herbert Smith & Co., Lontoo, prosessiosoite Luxemburgissa c/o J. N. Van den Houten, Euroopan investointipankki, Place de Metz,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

FEBMA (Federation of European Bearing Manufacturers' Associations), Frankfurt, edustajanaan asianajaja Dietrich Ehle, Köln, avustajana solicitor Terence M. Lane, Lontoo, prosessiosoite Luxemburgissa c/o huissier Jeanne Housse, 21 rue Aldringen,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa 26 päivänä heinäkuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artiklan (EYVL L 196, s. 1),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaostojen puheenjohtajat J. Mertens de Wilmars ja A. J. Mackenzie Stuart, tuomarit A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco ja A. Touffait,

julkisasiamies: J.-P. Warner,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantajat NTN Toyo Bearing Company Ltd (jäljempänä NTN), sekä NTN Bearings - GKN Ltd, NTN Wälzlager (Europa) GmbH ja NTN Sidag (jäljempänä tytäryhtiöt), ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 19.9.1977 neuvostoa vastaan jättämällään kanteella vaatineet ETY:n perustamissopimuksen

173 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa 26 päivänä heinäkuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artiklan (EYVL L 196, s. 1) siltä osin kuin tämä artikla koskee kantajia.

2 Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (FEBMA) toimitti yhteisöjen tuomioistuimeen 5.10.1977 päivätyn väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajana olevan neuvoston vaatimuksia. Yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi väliintulohakemuksen 26.10.1977 antamallaan määräyksellä.

3 Komissiossa oli vuoden 1977 alusta lähtien ollut muiden kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden polkumyynniltä, tukipalkkioilta tai vientituelta suojautumisesta 5 päivänä huhtikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 459/68 (EYVL N:o L 93, s. 1) nojalla vireillä tutkimus sen selvittämiseksi, oliko Japanin kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuottajien harjoittamaa polkumyyntiä vastaan tarpeen toteuttaa suojatoimenpiteitä.

4 Komissio on asetuksen (ETY) N:o 459/68 10 ja 15 artiklan mukaisesti 4.2.1977 antamallaan asetuksella (ETY) N:o 261/77 (EYVL L 34, s. 10) ottanut käyttöön 20 prosentin, kahden tuottajan tapauksessa 10 prosentin, väliaikaisen polkumyyntitullin Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien sekä niiden osien ja varaosien maahantuonnissa, ja tätä väliaikaista polkumyyntitullia on perusasetuksen (ETY) N:o 459/68 16 artiklan mukaisesti jatkettu 3.5.1977 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 944/77 (EYVL L 112, s. 1).

5 Komission vireille paneman menettelyn aikana Japanin neljä pääasiallista tuottajaa, NTN mukaan lukien, ovat asetuksen (ETY) N:o 459/68 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapaaehtoisesti sitoutuneet 20.6.1977 allekirjoittamillaan sitoumuksilla tarkistamaan hintojaan polkumyyntimarginaalin poistamista varten, minkä johdosta näiden tuottajien vientihintoja on nostettu 20 prosentilla.

6 Tämän jälkeen on 26.7.1977 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1778/77 perusasetuksen (ETY) N:o 459/68 17 artiklan mukaisesti otettu kyseisten tuotteiden maahantuonnissa käyttöön lopullinen 15 prosentin polkumyyntitulli ja lykätty toimenpiteen soveltamista. Japanin neljän pääasiallisen tuottajan viemien tuotteiden osalta kanteen kohteena olevassa asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artiklassa säädetään niiden määrien lopulli-

sesta kantamisesta, joista oli annettu vakuus asetuksissa (ETY) N:o 261/77 ja (ETY) N:o 944/77 säädettyinä väliaikaisina polkumyyntitulleina.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

7 Neuvosto on tehnyt oikeudenkäyntiväitteen todeten, että kanteen kohteena oleva artikla on osa asetusta ja että kantajilla ei tämän vuoksi olisi oikeutta vaatia artiklan kumoamista perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla.

Neuvoston mukaan tässä tapauksessa ei ole kysymys asetuksen muodossa tehdystä päätöksestä sen vuoksi, että asetuksessa (ETY) N:o 1778/77 on konkreettisesti kyse yleissäännöstä, joka koskee kaikkia Japanista peräisin olevia kyseisiä tuotteita ja joka on muiden kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden polkumyynniltä, tukipalkkioilta tai vientituelta suojautumisesta 5 päivänä huhtikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 459/68 (EYVL N:o L 93, s. 1) 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettava asetuksen muodossa.

8 Kantajat vastaavat, että vaikka artikla on sanamuodoltaan abstrakti, se koskee tosiasiassa ainoastaan ensimmäistä kantajaa ja kolmea muuta kyseisiä tuotteita tuottavaa japanilaista yritystä (jäljempänä pääasialliset tuottajat), sekä niiden yhteisössä olevia tytäryhtiöitä.

Ennen asetuksen (ETY) N:o 1778/77 antamista suoritettu tutkimus oli kantajien mukaan rajoittunut Euroopan tytäryhtiöiden tiloissa tehtyihin sekä Japanin pääasiallisten tuottajien tiloissa tehtyihin tarkastuksiin.

Toimenpiteen konkreettista luonnetta vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artikla, jossa säädetään niiden määrien kantamisesta, joista oli annettu vakuus väliaikaisena tullina, ainoastaan pääasiallisten tuottajien valmistamien ja viemien tuotteiden osalta.

Kanteen kohteena oleva artikla muodostaa tämän vuoksi päätöksen, joka koskee ainoastaan pääasiallisia tuottajia ja niiden tytäryhtiöitä, minkä vuoksi päätöstä on kantajien mukaan siis pidettävä näitä tuottajia koskevana, asetuksen muodossa tehtynä päätöksenä.

9 Ennen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten tarkastelemista on todettava, että NTN ja sen tytäryhtiöt ovat yhteistyössä keskenään riittävän kiinteästi, jotta komissio on tosiseikkoja tarkastellessaan voinut katsoa, että vientihintojen osalta sen on sovellettava niihin perusasetuksen (ETY) N:o 459/68 3 artiklan 3 kohdan erityissäännöksiä.

Tästä johtuu, että tarkasteltaessa kysymystä siitä, koskeeko kanteen kohteena oleva toimi kantajia suoraan ja erikseen, kantajia ei ole tarpeen erottaa toisistaan tuottajina ja maahantuojina.

10 Asetus (ETY) N:o 1778/77 sisältää pääasiallisesti kolme säännöstä:

- 1 artiklassa otetaan käyttöön kyseisten Japanista peräisin olevien tuotteiden lopullinen 15 prosentin polkumyyntitulli ja lykätään tämän tullin soveltamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta, mitä 2 artiklassa säädetään;

- 2 artiklassa säännellään pääasiallisten japanilaisten tuottajien allekirjoittamien sitoumusten valvontaa ja annetaan komissiolle toimivalta lopettaa tullin lykkääminen, jos se toteaa, että sitoumuksia kierretään, että niitä ei noudateta tai että ne on peruttu;

- 3 artiklassa säädetään pääasiallisten tuottajien valmistamien tuotteiden osalta niiden määrien lopullisesta kantamisesta, joista oli annettu aikaisempien asetusten mukaisesti vakuus väliaikaisina tulleina.

11 Asetuksen 3 artikla on nimeltä mainittuja vastaanottajia koskeva kollektiivinen päätös.

Vaikka niiden määrien kantaminen, joissa oli annettu vakuus väliaikaisena tullina, sinänsä koskee suoraan kaikkia maahantuojia, jotka ovat tuoneet tällaisten tullien kohteina olevia kyseisiä tuotteita, 3 artiklan muista artikloista erottava erityispiirre on se, että artikla ei koske kaikkia maahantuojia, vaan ainoastaan niitä, jotka ovat tuoneet artiklassa nimeltä mainittujen neljän Japanin pääasiallisen tuottajan valmistamia tuotteita.

Neuvoston ja väliintulijan väitteessä, joka koskee sitä, että maahantuojia koskisivat suoraan ainoastaan kansallisten viranomaisten täytäntöönpanotoimet, minkä vuoksi maahantuojien olisi tarvittaessa saatettava asia toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten käsiteltäväksi, ei oteta huomioon tämän täytäntöönpanon puhtaasti automaattista luonnetta eikä sitä, että täytäntöön-

panoa ei toteuteta kansallisten sääntöjen välityksellä vaan yksinomaan yhteisön lainsäädännön nojalla.

12 Asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artikla koskee tämän johdosta näitä maahantuojia suoraan ja erikseen, minkä vuoksi kanne, jonka tytäryhtiöt ovat NTN:n tuotteiden maahantuojina, voidaan ottaa tutkittavaksi.

Näin ollen myös NTN:n tätä artiklaa vastaan nostama kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

Pääasia

13 Kantajat perustelevat asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artiklasta nostamaansa kannetta väittäen muuan muassa, että asetuksen (ETY) N:o 459/68 mukaan ei ole mahdollista samanaikaisesti ottaa käyttöön lopullista polkumyyntitullia sekä hyväksyä asianomaisten tuottajien sitoumuksia tarkistaa hintoja.

Koska niiden määrien kantaminen, joista oli annettu vakuus väliaikaisena tullina, on mahdollista ainoastaan otettaessa käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, 3 artiklalla ei kantajien mukaan ole laillista perustaa.

14 Neuvosto ja väliintulija vastaavat, että kanteen kohteena oleva asetus ei perustu ainoastaan perusasetukseen, vaan myös perustamissopimuksen 113 artiklaan ja että tämä perustamissopimuksen määräys, jossa neuvostolle annetaan polkumyyntitapauksessa toimivalta toteuttaa kauppaa suojaavia toimenpiteitä, antaa neuvostolle asetuksen (ETY) N:o 459/68 säännöksistä riippumatta toimivallan antaa ad hoc -asetuksen.

Neuvoston ja väliintulijan mukaan on siis oletettava, että neuvosto on tässä tapauksessa käyttänyt tätä toimivaltaa.

Koska komission tutkimuksessa on todettu, että yhteisön teollisuudelle vahinkoa aiheuttava polkumyyntimarginaali on vähintään 15 prosenttia ja koska NTN on sitoumuksellaan epäsuorasti tunnustanut, että polkumyyntimarginaali on 20 prosenttia, sitoumuksen noudattamatta jättämisen tapauksessa ei ole näiden mukaan aiheellista aloittaa tutkimusta uudelleen, vaan lopettaa vahvistettujen tosiseikkojen perusteella käyttöön otetun lopullisen tullin lykkääminen.

15 Perusasetuksen (ETY) N:o 459/68 14 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.1973 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2011/73 (EYVL N:o L 206, s. 3), 1 kohdassa säädetään ensin siitä, että menettely saatetaan päätökseen suojautumistoimenpiteiden osoittautuessa tarpeettomiksi, ja sitten artiklan 2 kohdassa seuraavaa:

"a) Edeltävän kohdan säännöksiä sovelletaan myös, jos viejät tosiseikkoja koskevan tutkimuksen aikana sitoutuvat vapaaehtoisesti tarkistamaan hintojaan siten, että polkumyyntimarginaali poistuu, tai keskeyttämään kyseisen tuotteen viennin yhteisöön, jos komissio komiteassa esitetyt mielipiteet kuultuaan katsoo voivansa hyväksyä tämän ratkaisun.

b) Jos komissio on edeltävän alakohdan säännösten mukaisesti hyväksynyt edellä tarkoitetun sitoumuksen, vahinkoa koskeva tutkimus saatetaan kuitenkin päätökseen, jos viejät sitä pyytävät tai jos komissio komiteassa esitetyt mielipiteet kuultuaan niin päättää. Jos komissio komiteassa esitetyt mielipiteet kuultuaan toteaa, ettei vahinkoa ole ilmennyt, viejien tekemä sitoumus raukeaa ilman toimenpiteitä, elleivät viejät totea, että sitoumus on pidettävä voimassa.

c) Viejät voivat pidättyä edellä tarkoitettujen sitoumusten esittämisestä tai kieltäytyä tekemästä sitoumuksia komission kehotuksista huolimatta ilman, että tämä vaikuttaisi haitallisesti asian tarkasteluun. Komissiolla on kuitenkin mahdollisuus katsoa, että vahingon uhan toteutuminen on todennäköisempää, jos polkumyynnillä tapahtuvat tuonnit jatkuvat.

d) Jos komissio toteaa, että viejien sitoumusta kierretään, että sitä rikotaan tai että se on peruutettu ja että suojautumistoimenpiteet ovat tämän johdosta tarpeen, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille ja aloittaa uudelleen 10 artiklassa tarkoitetun tosiseikkojen tarkastelun.

e) 18 artiklan 1 kohtaa sovelletaan mutatis mutandis niihin sitoumuksiin, joita viejät ovat tehneet tämän artiklan perusteella. Kaikki näitä sitoumuksia koskevat muutokset toteutetaan tässä artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti."

16 Sen tapauksen osalta, että tosiseikkojen tutkimista jatketaan, tämän asetuksen 17 artiklassa säädetään seuraavasti:

"1. Jos lopullisesti todetut tosiseikat osoittavat, että polkumyynti ja vahinko ovat olemassa, ja jos yhteisön edut edellyttävät yhteisön toimia,

komissio tekee neuvostolle ehdotuksen komiteaa kuultuaan. Tämä ehdotus koskee myös 2 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä.

2. a) Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä. Jos 15 artiklan 1 kohtaa on sovellettu, neuvosto päättää, jollei 15 artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, mikä osuus siitä määrästä, josta oli annettu vakuus väliaikaisena tullina, kannetaan lopullisesti.

b) Tämän määrän lopullisesta kantamisesta ei voida päättää, elleivät lopullisesti todetut tosiseikat osoita huomattavan vahingon olemassaoloa. Tällaisena ei pidetä pelkästään merkittävän vahingon uhkaa eikä huomattavaa hidastumista jonkin tuotannon toteuttamisessa, jollei todeta, että tällaista vahinkoa olisi aiheutunut väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen puuttuessa."

17 Nämä säännökset huomioon ottaen ei ole mahdollista, että sama polkumyyntimenettely päättyy samanaikaisesti sekä siihen, että komissio hyväksyy viejän tai viejien sitoumuksen tarkistaa hintoja että siihen, että neuvosto ottaa komission ehdotuksesta käyttöön lopullisen polkumyyntitullin.

18 Väitettä, jonka mukaan sitoumus olisi tässä tapauksessa allekirjoitettu vasta tosiasioiden tarkastelun jälkeen, ei voida hyväksyä sen vuoksi, että tosiasioiden tarkastelu päättyy vasta, kun komissio esittää ehdotuksensa neuvostolle. On kiistatonta, että sitoumus on allekirjoitettu 20.6.1977, eli ennen asetuksen (ETY) N:o 459/68 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun neuvoa-antavan komitean kuulemista, joka on pidetty 21.6.1977.

Komissio on viitannut näihin sitoumuksiin 4.7.1977 neuvostolle esittämässään ehdotuksessa ja katsonut ne "hyväksyttäviksi".

Neuvosto on viitannut näihin sitoumuksiin sekä asetuksen (ETY) N:o 1778/77 johdanto-osan perustelukappaleissa että kyseisen asetuksen säännöksissä voimassaolevina ja pätevinä sitoumuksina.

Tämän vuoksi sitä, että komissio on ilmoittanut hyväksyvänsä sitoumuksen vasta 3.8.1977 ei voida pitää merkkinä siitä, että sitoumus olisi hyväksytty ainoastaan, jollei rangaistusseuraamuksena lykätysti käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista "muuta johtunut".

19 Edellä mainitun 14 artiklan mukaisesti on päinvastaisesti niin, että viejän sitoumus tarkistaa hintoja johtaa menettelyn päättymiseen niin, että asetuksen (ETY) N:o 459/68 17 artiklan soveltaminen on poissuljettua.

Koska 14 artiklassa täsmennetään, että menettelyn päättäminen on mahdollista ainoastaan, "jos komissio komiteassa esitetyt mielipiteet kuultuaan katsoo voivansa hyväksyä tämän ratkaisun", artikla ei käsitä sitä, että komissio ja tarvittaessa neuvosto voisivat jatkaa säädettyä menettelyä 17 artiklan vaiheeseen saakka ja hyväksyä sitoumuksen vasta samanaikaisesti lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisen yhteydessä.

20 Tällainen luonteeltaan ristiriitaisten toimien yhdistäminen ei ole yhteensopiva perusasetuksen järjestelmän kanssa.

Tämän vuoksi väitettä, joka koskee tämän yhdistämisen tehokkuutta sitoumusten noudattamisen valvomiseksi sekä rikkomuksista rankaisemiseksi, ei voida hyväksyä, sillä asetuksen (ETY) N:o 459/68 säännöksissä ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa komissio aloittaa uudelleen 10 artiklassa tarkoitetun tosiseikkojen tarkastelun.

Tämä säännös käsittää sen, että jos komissio katsoo, että edellytykset täyttyvät, se voi välittömästi ottaa käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tai toteuttaa muita tarvittavia toimenpiteitä. Säännöksessä edellytetään kuitenkin, että nämä toimet toteutetaan sitoumuksen noudattamatta jättämisestä aiheutunut tilanne huomioon ottaen.

Asetuksen (ETY) N:o 459/68 tarkoituksena on varmistaa, että nämä toimenpiteet toteutetaan 10 artiklassa säädettyjä muodollisuuksia ja takeita noudattaen.

21 Väitteessä, jonka mukaan asetus (ETY) N:o 1778/77 muodostaa sellaisen toimenpiteen sui generis, joka perustuu suoraan perustamissopimuksen 113 artiklaan ja jota asetuksen (ETY) N:o 459/68 säännökset eivät koske, ei oteta huomioon sitä, että kyseinen menettely on kokonaisuudessaan toteutettu asetuksessa (ETY) N:o 459/68 vahvistettujen säännösten perusteella.

Sen jälkeen kun neuvosto on antanut luonteeltaan yleisen asetuksen pannakseen täytäntöön yhden perustamissopimuksen 113 artiklan tavoitteista, se ei voi poiketa täten vahvistetuista säännöistä soveltaessaan näitä sääntöjä erityistapauksiin ilman, että se vahingoittaisi yhteisön lainsäädäntöjärjestelmää ja oikeussubjektien yhdenvertaisuutta lain edessä.

22 Peruste on siis aiheellinen, minkä johdosta myös 3 artiklasta nostettu kanne on aiheellinen.

23 Kun neljän pääasiallisen Japanin tuottajan allekirjoittamista sitoumuksista aiheutui, että menettely olisi perusasetuksen 14 artiklan mukaan pitänyt saattaa päätökseen, ei ollut syytä soveltaa 17 artiklaa, jossa annettiin neuvostolle toimivalta päättää niiden määrien kantamisesta, joista oli annettu vakuus väliaikaisena tullina.

Perusasetuksen 17 artiklan sanamuodosta ilmenee, että tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan yhdessä lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisen kanssa.

24 Tämän vuoksi komissio voi tehdä ehdotuksen niiden määrien kantamista, joista oli annettu vakuus, koskevasta päätöksestä ainoastaan, jos se ehdottaa "yhteisön toimia", eli lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamista.

Tätä tulkintaa tukee 16 artiklan 2 kohta, jossa säädetään, että komissio esittää neuvostolle ehdotuksen yhteisön toimen käyttöön ottamisesta vähintään yhtä kuukautta ennen väliaikaisen polkumyyntitullin voimassaolon lakkaamista.

Tätä tulkintaa tukee myös 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan sanamuoto.

25 Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaan väliaikaisen polkumyyntitullin kantaminen on mahdollista ainoastaan, jos polkumyyntimarginaalin ja merkittävän vahingon olemassaolo on osoitettu.

Tämä näyttää olleen myös neuvoston tulkinta silloin, kun se on kanteen kohteena olevassa asetuksen 3 artiklassa säätänyt, että ne määrät, joista oli annettu vakuus, "kannetaan lopullisesti siltä osin kuin ne eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistetun tullin määrää", eli lykätyn lopullisen polkumyyntitullin määrää.

26 Koska asetuksen (ETY) N:o 1778/77 4 artiklassa säädetään ainoastaan sitä edeltävien säännösten voimaantulosta, ei ole estettä sille, etteikö asetusta voitaisi kumota kokonaisuudessaan.

27 Edeltävistä toteamuksista sekä väitteistä, joita kantajat ovat esittäneet rinnakkaisissa kanteissa 118/77, 119/77, 120/77 ja 121/77, aiheutuu, että asetus (ETY) N:o 1778/77 on lainvastainen ja että kanne on tämän vuoksi perusteltu.

Kyseisen asetuksen 3 artikla on siis kantajien kannekirjelmässä esitetyn vaatimuksen mukaisesti kumottava.

On kuitenkin otettava huomioon, että asetuksen (ETY) N:o 1778/77 kumoamisella ei ole vaikutusta niihin Japanin pääasiallisten tuottajien allekirjoittamiin sitoumuksiin, joilla nämä tuottajat ovat sitoutuneet tarkistamaan hintojaan siten, että polkumyyntimarginaali poistuu, ja että sitoumukset ovat siis edelleen täysin päteviä ja asetuksen (ETY) N:o 459/68 14 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan säännösten alaisia.

Oikeudenkäyntikulut

28 Kantajat ovat voittaneet asian.

29 Tämän johdosta neuvosto on velvoitettava korvaamaan välitoimia koskevasta menettelystä sekä pääasiaa koskevasta menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut FEBMA:n väliintulosta aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja lukuun ottamatta.

30 Neuvosto on lisäksi velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet väliintulijoina olleille Nippon Seiko -yritykselle ja sen tytäryhtiöille välitoimia koskevassa menettelyssä.

31 Väliintulija FEBMA on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä väliintulostaan kantajille aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Asetuksen (ETY) N:o 1778/77 3 artikla kumotaan.

2) **Neuvosto velvoitetaan korvaamaan välitoimia koskevasta menettelystä sekä pääasiaa koskevasta menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut väliintulosta aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja lukuun ottamatta.**

3) **Neuvosto velvoitetaan lisäksi korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet siitä, että Nippon Seiko ym. ovat osallistuneet väliintulijoina välitoimia koskevaan menettelyyn.**

4) **Väliintulija FEBMA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä väliintulostaan kantajille aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.**

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner Pescatore

Sørensen O'Keeffe Bosco Touffait

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä maaliskuuta 1979.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti